

მზი, მზი ნული და მზი

ვთქვათ, მე ვარ თოვლის ბაბუა; ამ უსინათლო ზამთარში თოვლის ხსენება უფრო შეგაცივებთ, მაგრამ გული უნდა გაგიკეთოთ, სასწაული საჩუქარი ვიქნები თქვენთვის. გასულ წელს ერთი-ორჯერ „ზემოთ“ გადრენა მომიხდა, „პირველთან“ ხანგრძლივი და შინაარსიანი თათბირის შემდეგ გადაწყდა, რომ მე ხურჯინი უნდა ჩამომრთმეოდა, წინა საუკუნეების გადმონაშთად ჩამითვალეს, არც ის ხელოვნური წვერი მამშვენებდა მაინცდამაინც, სამაგიეროდ ისეთი ძალა მომეცა, ისეთი „მოდერნიზებული“ და ცოცხალი ნაწილებით ვარ აწყობილი, გაგიხარიათ, ვისაც მივადგები ნამდვილ ახალ წელს ვაფუთებ. „პირველმა“ დიდსულოვნად შეამცირა შტატები (ამერიკის კი არა), ძველიც მე ვიყნები და ახალიც მოკლედ მეფუფურით გამოვალ... ისმის წესიერი კითხვა:

- რას ნიშნავს შენი „მოდერნიზება“? გიპასუხებთ წესიერად ვთქვათ, მოვედი შენთან. შენ ხომ გაგიხარდება ჩემი დანახვა?! მაგრამ უნდა ვერ მიცნობ; არა უშავს, მე უმაღვე გაგახსენებ დაბნეულს და გეტყვი:

გილოცავ, ჩემო შვილო, ძმაო, დაო, დედაც... ახალი საცხოვრებელი წლის დადგომას. მე მხოლოდ თოვლის ბაბუა არ გეგონოთ, თოვლი რაა, გადნება და წავა, თოვლი მატყუარაა, მე გახლავართ, ჩემო მატყონო, სინათლის ბაბუა, ფულის ბაბუა, სიკეთისა და სითბოს ბაბუა; ერთად ვარ ეს ყველაფერი, ერთ შტატად. დღეები შემდეგ ამოჯახს, რაც ჩამოთვალე, შეუწყვეტლივ ექნება; ვერ გაეკარება ვერც მატყუარა პრეზიდენტის თვალი და ვერც ვერაფერს დააკლებენ პარლამენტის ვარპალალო დეპუტატები. ქამონ და თქვლიფონ მათ რაც უნდათ; ნუ შეგეშინდებათ; აგერ ვარ მე და დღეის ამას იქით დანაპირებს ასპროცენტიათი შეგისრულებთ. ოღონდ, აუცილებლად დამირეკეთ ტელეფონით (ზარით არა), მაქვს მშვენიერი და დასამახსოვრებელი ნომერი: ორი, ორი ნული, ორი; 2 00 2. ერთი დარეკვა ღირს ერთი ლარი; ჰა, დიდი დიდი ათჯერ მოგიწიოთ ნომრის აკრეფა; მეთერთმეტეზე გამოვკურცხლავ თქვენსკენ, მაშ ასე, ზოგადად ყველას გილოცავთ ახალი წლის დადგომას, ხოლო პირადად ჩაგეხუტებით შეხვედრისას, აბა, ჰე დარეკეთ: ორი, ორი ნული, ორი, 2 00 2. მე იმედი მომეძვს!!!

გია ხოფერიძე

**მანანა ტაბიკა
ენისა და დიალექტის
ბანსაზღვრისათვის** 2

**პაპლე ბერეპაშვილი
გალაყციტნი თუბიბაში** 3,6

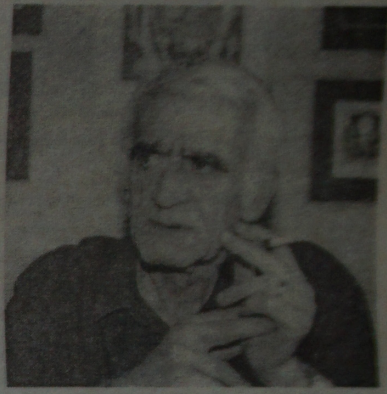
**ოთარ ჩხეიძე
ვუხველოთ
ქართულანოვან
სივრცეს
საქართველოში** 2

**გია ხოფერიძე
ტიკო
დივდივც**
(არამხატვრული ნოველა) 4

**კულტურის
შესახებ**
ნიკოლოზ ბერლიაშვილი 5

**ახალი დამხმარე სახელმძღვანელო
ქართულ ლიტერატურაში**
ავთანდილ ნიკოლაიშვილი -
ქართული ლიტერატურა. XI კლასი 6

**ნესტან კვიციანი
„მშვენიერ
ქართულში,
ნივრდის
დაუნახებელი...“** 3

**ლელა ნოზოვაძე
ევროპელი მისიონერები
და გალექსილი
„ამირან ღარეჯანიანი“** 5

**ზურაბი ფიქვიანი
ალაქიანობა -
პარადიული პროფანია** 7

**სოკრატეაძე
სიტყვათა პროფილი
ანუ ენის მარკალიტაი** 7

ხელოვნება

შეუძლებელია, გენიალური პოეტის ლექსის ეს სტრიქონები არ მოგა-

გონდეთ უცებ, როცა რესპუბლიკის დამსახურებული მხატვრის, ცნობილი გრაფიკოსის, ჩვენი თანაქალაქელის, ოთარ ქანდარიას სახელოსნოს ზღურბლს გადააბიჯებთ და თქვენ-ღაუნებურად აღმოჩნდებით იმ ლამაზ, მდიდარ და უცხო სამყაროში, რომელიც ბინას კი არა, ერთ დიდ, მარად ფართოდ გაღებულ სარკმელს უფრო წააგავს, საიდანაც ოთხივე კუთხით, თვით ჭერსა და იატაკზეც კი ყველაფერი მართლა მხოლოდ და მხოლოდ ქართულად იმზირება და ეს შავ-თეთრი ფერებით გამოსახული უამრავი ნამუშევარია, რომლებსაც ადარ ჰყოფნით ამ ბინის ოთხი კედელიც კი, ჩარჩოში მოთავსებული ნახატი თითოეული, ამ ვეება, ღია სარკმლიდან გასული, უსაზღვრო სილამაზე, სინათლე მარადიული და სუნთქვა, უსაზღვროებისაკენ გაფრენილი შემოქმედება და, რაც მთავარია, თითოეულ მათგანში მზერაა მხოლოდ და მხოლოდ ქართული...

ცამდე აზიდული ქართული ციხე-კოშკი თუ ყველა ეკლესია, მონასტერი, ტაძარი, რომელიც კი მოუწასოვს, სუფთა ფურცლებზე უკვდავებად უქცევა... ახლა, ქართული ანბანი! ბეჭე და ბეჭეტი ოპიზრების ნაჩუქრთმევი ქვიდან გადმოსულნი,

უტკბილეს ქართული ვახის მსგავსად დაგრეხილნი თუ ჩუქურთმებში ჩაწუნლნი, მოცეკვავე ადამიანებით პლასტიურნი... უსაზღვრო დინამიკა ყოველ მათგანში, ზოგიც ერთმანეთს ჩაფსკვნილ-ჩაკვარანხინებულნი, თითქოსდა სუნთქავს თითოეული ქართული ასო და გესმის მღერა მათი კიდევ. ნაირნაირი, ლამაზი ორნამენტებით დახუნძლულნი, გიცქერენ დახვეწილი ფილიგრანული ნამუშევრები, ინკრუსტირებული, აკადემიური სახით მომზარდნი, საიდანაც ხან რუსთაველისა და ხანაც ჩვენი, ძველ ეპითაღმწერელთა ხელით შექმნილი წარსული, გარდასულ საუკუნეებთან ერთად, აწმყო და მომავალიც შესანიშნავად იკითხება.

რამდენი რამ გვაქვს მოსაგონარი, რაც უცებ წლებს ვაკვავა მშფოთვარს... მაინც შერჩენია ფერიც და სურნელიც, მერხზე რომ ტყე დამიხატე, ოთარ! პოდა, იმ ტყეში შესული, ბედი შეგვექნა ერთი. არადა მთლად ასე ხომ არ არის, მინდა, რომ მწამდეს ღმერთი. ტყის ბილიკს გაყოლილი დღემდე, გული ემაწვილურად ტოკავს... თეთრ ხიდზე ახლაც ერთად დავდივართ, ტკივილიც ერთნაირი გვაქვს, ოთარ! მადარდებს, ერთხელაც ვერ მოვეფერე შენს გულს რაინდულს, ხედავ? თუმცა და-ამოდაში „მიფარხარ“, რა სათქმელია, ნეტავ? კვლავ ისევ ოცნება მაცოცხლებს, სულ მცირე მიხარია მოკვდავს ვხედავ, რომ ყოველ სუფთა ფურცელზე, სიხარულს მიხატავ, ოთარ! დრო გადის ჩვენს დაუკითხავად, ცხოვრება დღეს და შფოთავს... ლამაზი სიცოცხლე, შენ მაინც, თუ ძმა ხარ, დამიხატე, ოთარ!

ეს ლექსი, ნახევარი ცხოვრების გზა რომ გაიარა, მაშინ მივეუძღვინო. ახლა კი ვზივარ და სტატიას ვწერ მასზე. ძნელი ყოფილა წერო უახლოეს ადამიანზე. იგი ხომ ჩემი ყრობის დამაზი წლების უტყუარი მოწმე და თანახიარია. სკოლის მერხის მეგობარია

„მშობა მკვდრის, ნივთის დაუნახავი...“

და ჩემი ცხრამეტივე, ხოლო ჩემი დის შვიდი წიგნის მხატვარია.

ვიცი, გამინაწყენდება, რომ ვაქო და ვადიდო. ისიც კარგად ვიცი, რომ ბევრი ადამიანი, ვინც კი მას იცნობს, საერთოდ, არა მარტო ჩვენს ქალაქში, არამედ მთელს საქართველოში, ქვიცილება მის სიყვარულში, მაგრამ მაინც უნდა ვთქვა: ოთარ ქანდარია სიკეთის, უსაზღვრო სიკეთის მთესველი კაცია. ჭირში და ღვინში გვერდში მდგომელი.

უღალატო მამა და მეგობარი. შესანიშნავი მეუღლე, მამა და მე-მოქმედი, რაიც ერთნაირად საამაყო ყველასათვის. - როგორ ხარ, ოთარ! - როგორც ჩემი ქვეყანაა. - როგორი ადამიანი ვიყავი, ოთარ! - დამახავი ადამიანი. - რა გსურს, ოთარ!

- მე, ჭურჭე, ხომ ერთი კაი ფრაზა მყოფნის დიდხანს. - ეს ვის გაუ-

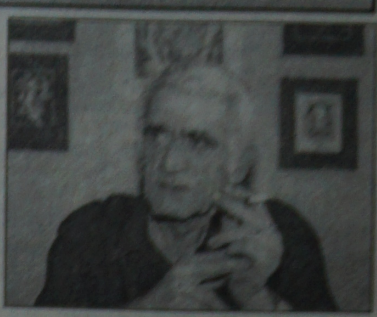
მარჯოს, ოთარ? - მომფერებელ კაცს! - დიას!

ოთარი თვითონ მომფერებელი პიროვნებაა და ამიტომაც ალაღად სვამს მომფერებლის სადღეგრძელოს. კარგად იცის გლეხის ფასი. თავის პატარა აივანზე თავის ხელით პიტნა და წიწაკაც კი გაუნარებია...

იგი, ადამიანების გარდა, ყველაფერი ქართულის თავისებურად მომფერებელი კაცია. მათ შორის ქართული ენის, მამიებელი სიტყვის, ფრაზების, რომელიც გზა-გზა ჩაუწერია, აუკრებია სადაც კი ყოფილა და სიყვარულით გვთავაზობს, რომ მოუვაროთ და არ დაგვეკარგოს იგი ქართველებს...

ახლა კი ვზივარ მის სახელოსნოში, სადაც თავზე გვაწვიმს, აწვიმს მისი სპეტაკი სულიდან თეთრ ქათამთა ქალაღზე გადმოსულ ულამაზეს ანბანს, ქართულს...

აწვიმს ქართულ ციხე-კოშკებსა და ეკლესიას, ტაძარ-მონასტრებს და თითქოს ეს წვიმის წვეთები ისევე დაუსრულებელი უცხო სიმეფონიაა თვით ბუნებისგან გამეტებული, როგორც ეს დიდი ნიჭი, რაც ამ შემოქმედებელს სუფთა ქალაღებზე და ტილოებზეა შერჩენილი,

რაიც უდიდესი ვახი და საუწყვე კარგად ვიცი, რომ იგი უცებ წყნო საუკუნეება, ქართულებს, რომაც ვ-დევი უფრო მიღწევი ვახი.

უცებ ტყეფერების ხაზი გვეწვევ ტრენებს ფიტნას და საუხარს. - ეს ღვინოც ადამიან, სკოლიდან მოვიდა უცებ - გვეუბნება ჩვენ და მერე სახეყვანის ქორონებული შეიღს უბნებსა, - მამიკო შენი მუთხზე მამი-დაა ჩემთან.

- მერე შემობრბის ღვინო და სიყვარულით მეხვევა ეს ულამაზესი არსება, რომელიც თითქოსდა თვითონ ერთ-ერთი გაცოცხლებული ნახატი და რომელიც ყველაფრის სიღამაზე უცებ ვადაფარა.

- რაზე ფიქრობ, ოთარ?

გადავ-რჩებით! - ამბობს იმედიანად და მართლაც, მის ნამუშევართა შემფურეს, საიდანაც ამდენი სინათლე, სიკეთე, სიღამაზე და სითბოა გადმოღვრილი, ერთი, რომელსაც მსგავსი ნიჭიერება გა-ამნია, არ შეიძლება არ გადარჩეს, იქ სა-დაც ამდენი მართლა „მზერა ქართულია, სივრცის დაუნჯებით“.

ნუსტან კანძის

გალაკტიონს, მართალია, მარტოობის რაინდს ეძახდნენ, მაგრამ მისი სტიქია მაინც ხალხთან ყოფნა და თავისი ქვეყნის სხვადასხვა მხარეში მოგზაურობა იყო. ამის დასტურია 1955-56 წლებში მისი მოგზაურობა მშობლიურ რაიონში - ვანში, მესხეთ-ჯავახეთსა და ოკრიბაში. 1956 წლის 21 სექტემბრის ღრუბლიანი დილა იყო. თბილისი-ფოთის მატარებლიდან სადგურ რიონში გადმოვიდა პოეზიის დიდი ქურუმი, გალაკტიონი, პოეტ ვასო გორგაძისა და მთარგმნელ ფატი ნიშნიანიძის თანხლებით. ტყიბულელი მემახტეების მიწვევით გალაკტიონი მემახტეთა ქალაქს სტუმრობდა. სადგურზე მათ დახვდით საზოგადოება „ცოდნის“ ტყიბულის საქალაქო ორგანიზაციის თავმჯდომარე, ჟურნალისტი ვასო ცირეკიძე. მსუბუქი მანქანით ჩამოვარეს მუხნარის ტყეს, საფიჩხისა და შეუდგნენ მწვანეყვავილას ალმაროს. გალაკტიონი იხსენებდა მშობლიური ქალაქის სანახებს: ბაგრატს, თვით მწვანეყვავილასა და სხვ. მალე მონამეთაც გამოიარეს და დიდებული გელათის ტაძრის თვალსაჩინოში მოექცნენ. XX საუკუნის სასიქადულო მგოსანი უკვე ოკრიბის მინანქალზე იყო.

გალაკტიონი თბილისში

ლექსის ჯადოქარი შენს მხარეს ეწვიოს, გვერდზე ჩაგვიაროს და არ შეხვედ და არ ნახო? ეს ხომ იგივე იქნებოდა, აკაკი არ ენახათ რაჭა-ლეჩხუმში მოგზაურობის დროს. ეს ისეთი მომენტია, რომელიც აღარასოდეს განმეორდება. ამის შესახებ იცოდა ოკრიბელმა ხალხმა, ახალგაზრდობამ, ინტელიგენციამ და, აი, პირველი „დაბრკოლება“ საპატიო ესკორტისათვის: ორპირის საშუალო სკოლის წინ ტყიბულისაკენ მიმავალი გზა გადაკეტეს თაიგულიანმა მოსწავლეებმა. ეს გაჩერება გათვალისწინებული არ იყო. ხუთსაამდე მოსწავლე და მასწავლებელი ფართოდ გაღებულ სკოლის წიშკრის ორივე მხარეს ჩამწკრივებულიყო და განუწყვეტელი ტაშით მგოსანს სკოლაში ინვევდა. გაბრწყინებული გადმოვიდა გალაკტიონი, მას თანამგზავრებიც მიჰყვნენ. დიდი პოეტი ხელის აწევით მიესალმა ყველას, სტუმრებს მიეგებნენ სკოლის დირექტორი, ირაკლი ხეთერელი, და რესპუბლიკის დამსახურებული მასწავლებელი, სეით ჯინჯიხაძე. მოსწავლეები ფიანდაზად უგებდნენ ყვავილებს მგოსანს. სახელდახელო მტრინგი გაიმართა სკოლის ვესტიბიულში. მგოსანს მიესალმა ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი, ცნობილი მეტოდიტი, სეით ჯინჯიხაძე, მოსწავლე ნინელი ხეთერელმა ნაიკითხა გალაკტიონისადმი მიძღვნილი ლექსი, რომელიც წინა დამეს დაწერე, არც გამიძებლია, რომ ლექსი ჩემი იყო, იგი მოსწავლეს მივანერეთ. გალაკტიონს ისე მოწონებია ლექსი, რომ მე-სამე დღეს ტყიბულიდან უკან დაბრუნებულმა პოეტმა ბანკეტზე მეორედ ნაიკითხა მოსწავლეს ის ლექსი. (შემდეგში ლექსი ქუთაისის მასწავლებელთა დახელოვნების ინსტიტუტის მეთოდისტმა შ. ჩხაიძემ ვანის

რაიონულ გაზეთში დააბეჭდვინა, სამნუხაროდ, შეცდომებით).

გალაკტიონს! ეს როგორი დილა არის, ეს როგორი ქარებია? საყვარელი მგოსნის მოსვლას ყველა გაუხარებია! სულმა იგრძნო ხმა ბუღბუღლის, გულმა გახსნა კარებია, პოეზიის ჯადოქარი ასე ძლიერ გვეყვარებია. სიტყვის რაინდს თავის რაში მძლავრად გაუტყენებია, გრიგალივით რომ მიჰქრინან, ვი ხომ ლურჯა ცხენებია; ქართულ სიტყვის სიყვარულში ღამე გაუთენებია, ვით ავთანდილს უმღერია, გული შეუჯერებია. ეს როგორი დღეობაა, ეს როგორი ფერებია? ეთერ ქალი მხიარულობს, ყელი მოუღვრებია. პოეზიის მზე მოსულა, არე დაუმშენებია, სიმღერაში ვათეთრებულს ყველა აუშფურებია. ეს სიმღერა, ეს ბაღისი ჩვენ სად უნდა დაეკითხეთ? სიყვარულო, სიბარული გულუმბო ვერ ჩაეკითხეთ. ვინაშამ თუ ვერ დამალავს გულის კარი გაამტკიოს, დღევანდელი უბურჯავდეს მარადუტყნოდ გალაკტიონს! გალაკტიონს - ვინაყ ბაღისი სიყვარული მუცამ მამაკაც გალაკტიონს - ჩვენ ბაყაყალ

და სახალხო მოხუც მგოსანს, ქართულ ლექსის დიდებას და პოეზიის არწივს ფრთოსანს, გალაკტიონს - სიტყვის მეფეს, პოეზიის გვირგვინისანს! მიტინგის წამყვანმა ირ. ხეთერელმა სიტყვა გალაკტიონის მისცა. პოეტმა დიდი მადლობა გადაუხადა მოსწავლეებს, პედაგოგებსა და სკოლის ხელმძღვანელობას ასეთი თბილი შეხვედრისათვის და ბოლოს გაამხილა ამ მხარეში ჩამოსვლის მიზანიც: „ოდესღაც მამაჩემი ტყიბულის რაიონის ერთ-ერთ სოფელში მუშაობდა მასწავლებლად. მე, რა თქმა უნდა, მამაჩემის სიცოცხლეში არ ვყოფილვარ ამ კუთხეში, რადგან იგი ჩემს დაბადებამდე რვა თვით ადრე გარდაიცვალა. მერე კი, როცა ნამოვიხარდე, მინდოდა მენახა ტყიბული, სადაც მამაჩემს უმოღვანია, მაგრამ დღემდე რატომღაც ვერ შევასრულე ეს და ახლა თუნდაც ამიტომ უფრო მხარებს ამ კუთხის ნახვა და თქვენი ასეთი დიდებული შეხვედრა“. შემდეგ პოეტმა ახალგაზრდობაში დანერჩილი ლექსი ნაიკითხა და მოსწავლეთა ხელნაწერი ფურცალი „ფაილი“ დაათვალიერა შეხვედრით კმაყოფილი პოეტი თავისი ამაღლი ტყიბულისაკენ გამეზავრა. პოეტის მამა ვასილ ტაბიძე XIX ს. მწიურულს მართლაც მუშაობდა მასწავლებლად ტყიბულის რაიონის სოფელ მუხურაში. დის-ვენების დღეებში იგი თავის სოფელ ტყეში ფეხით გადდიოდა ერთ ნამაირში ასეთი მგზავრობის დროს ვასილ ტაბიძე გაიფიდა და 35 წლის ასაკში ფულტუბის ანთხით გარდაიცვალა. იმ დღეებდან შემართა ირი ფიქრით-რათა, რომელიც მე გადავიღე პოეტს მე-ცატყვის უფრადიკტს ე ცირეკიძე ნაილო სურათები კი მხოლოდ გამოვიდა რადგან ფოტოგრაფის ახალი მასწავლი მტრ-ტ 6

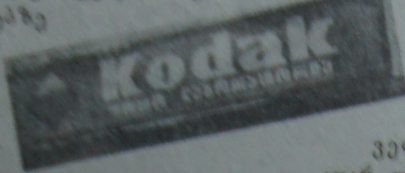

ჩვენს რედაქციაში კვლავ გვაქვს რედაქციის ვებ-გვერდი...

განთავსებული აპარატურის ფირმის შტაბ-ბინაში გამართულ არა მხოლოდ მეტყველებს...

ამჯერად, ვისაუბრებთ სხვადასხვა შინაარსისა თუ სახის იმ შეცდომებზე...

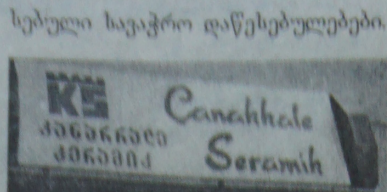
რას ვიძიებთ

ენობრივ საკითხებთან დაკავშირებით ქუთაისის ავტომექანიკურ კოლეჯს მივამართეთ...

არ იცის, კარგი იქნება, გადაცემა ჩვენი ენა ქართული უფრო ხშირად ვადიოდეს ეთერში...

საუბრისას გულისტკივლით აღინიშნა, რომ დღეს ჩვენი ენა სასუსტო ბარბარობით...

ვაცრობა... ვფიქრობთ, ამგვარი სასპორტო ნაირგეო კარგა ხანია უნდა მოეშუშებინა...

სწორედ ამ დროს იშვა სახელწოდება „კომერციული“ (Commer-

«პაი ჟურნალი»

ადარ უნდა ვხედავდეთ შენობა-ნაგებობებზე ფინანსური ხელმოკლეობა...

ასევე მოძველებულად მიგვაჩნია წარწერის „მრავალდარგოვანი კომერციული მალაზია“...

არ იცის, კარგი იქნება, გადაცემა ჩვენი ენა ქართული უფრო ხშირად ვადიოდეს ეთერში...

CE ინგ. ვაცრობას ნიშნავს. რაკილა დღესდღეობით სახელმწიფო მალაზიები აღარ არსებობს...

სახელწოდება შეიძლება შემცირდეს და დაიწეროს მოკლედ: „აგროქიმიური საქონელი“...

სახელწოდება შეიძლება შემცირდეს და დაიწეროს მოკლედ: „აგროქიმიური საქონელი“...

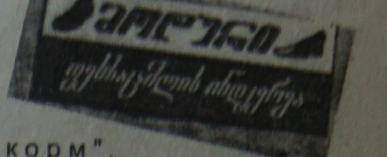
განზე გაემახვილებოთ ყურადღებას: „რუსეთში წამსვლელთა ვიზების გაფორმება“...

გვერდს ვერ ავუშლით ერთ საავტომობილო ტერმინს - „გაზოსვარკა“...

წარწერა „კომბიკორი“, რომელიც არაერთგზის გვხვდება ენობრივ თვალსაჩინოებებს შორის...

წარწერა „კომბიკორი“, რომელიც არაერთგზის გვხვდება ენობრივ თვალსაჩინოებებს შორის...

ჩვენს რედაქციაში კვლავ გვაქვს რედაქციის ვებ-გვერდი...

განთავსებული აპარატურის ფირმის შტაბ-ბინაში გამართულ არა მხოლოდ მეტყველებს...

ამჯერად, ვისაუბრებთ სხვადასხვა შინაარსისა თუ სახის იმ შეცდომებზე...

რას ვიძიებთ

ენობრივ საკითხებთან დაკავშირებით ქუთაისის ავტომექანიკურ კოლეჯს მივამართეთ...

არ იცის, კარგი იქნება, გადაცემა ჩვენი ენა ქართული უფრო ხშირად ვადიოდეს ეთერში...

საუბრისას გულისტკივლით აღინიშნა, რომ დღეს ჩვენი ენა სასუსტო ბარბარობით...

ბარბარული ფონეტიკა, გიან სოფარიანი, ნათია ოდილაშვილი, პარლამ დათაშვილი

მოცემულ წერილში შევეცადეთ ლაკონურად გადმოგვეცა ჩვენი რეპონდენტების ფიქრები...

სიტყვათა აკიდო

Grid for word search puzzle with letters and numbers.

სებულებებში მოიხსნას ორენოვანი წარწერები. არა მგონია, სასწავლებლის ხელმძღვანელობას ამის გამო დიდი საყვედური შევხდეს...

პაია ჩვენს რედაქციაში

განთავსებული აპარატურის ფირმის შტაბ-ბინაში გამართულ არა მხოლოდ მეტყველებს...

ამჯერად, ვისაუბრებთ სხვადასხვა შინაარსისა თუ სახის იმ შეცდომებზე...

არ იცის, კარგი იქნება, გადაცემა ჩვენი ენა ქართული უფრო ხშირად ვადიოდეს ეთერში...